

НАРЕДБА № 2 от 22.04.1994 г. за реда за установяване задължение за дежурство или за разположение на работодателя

Издадена от министъра на труда и социалните грижи, обн., ДВ, бр. 38 от 6.05.1994 г.

Чл. 1. С тази наредба се установява редът за определяне категориите работници и служители, за които поради особения характер на работата им може да се установява задължение да дежурят или да бъдат на разположение на работодателя, както и максималната продължителност на времето за дежурство и разположение и редът за отчитането му.

Чл. 2. (1) В различните отрасли в зависимост от тяхната специфика може да се организира работата на определени категории работници и служители под формата на дежурство.

(2) Дежурството представлява специфична организация на работата при подневно или сумирано отчитане на работното време при спазване изискванията на Кодекса на труда относно междудневната и междуседмичната почивка.

(3) Категориите работници и служители за отрасъла и формата на отчитане на работното време се утвърждават от министъра на труда и социалните грижи по предложение на съответното министерство или друго ведомство.

Чл. 3. (1) Когато особеният характер на работата налага, с колективния или индивидуалния трудов договор може да се уговори задължение за работника и служителя да бъде на разположение на работодателя извън територията на предприятието с готовност да осъществи при необходимост трудовата си функция.

(2) Мястото за разположение се уговаря между работника или служителя и работодателя.

(3) Времето, през което работникът или служителят се намира на разположение, не се включва и не се отчита като работно време и се заплаща съгласно Наредбата за допълнителните и други трудови възнаграждения (обн., ДВ, бр. 67 от 1993 г.; изм. и доп., бр. 1 от 1994 г.).

(4) Фактически извършената работа през времето на разположение се отчита и заплаща като извънреден труд.

(5) При полагане на извънреден труд по ал. 4 на работника или служителя се осигурява минималният размер на непрекъснатата междудневна и седмична почивка.

Чл. 4. Времето за дежурство, както и времето на разположение извън територията на предприятието, се определя с месечен график, утвърден от работодателя.

Чл. 5. (1) Максималната продължителност на времето на задължение за разположение не може да превишава:

1. общо за един календарен месец - 100 часа;
2. за едно денонощие през работни дни - 12 часа;
3. през почивни дни - 48 часа.

(2) На работник или служител не може да се възлага да бъде на разположение:

1. в два последователни работни дни;
2. в повече от два почивни дни в един календарен месец.

(3) Ограниченията по ал. 1 и 2 могат да не бъдат прилагани в случаите при оказване на медицинска помощ.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Тази наредба се издава на основание чл. 139, ал. 5 от Кодекса на труда .

§ 2. С тази наредба се отменят чл. 11 - 13 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските от 1987 г. (обн., ДВ, бр. 6 от 1987 г.; изм. и доп., бр. 31, 55 и 59 от 1991 г.).

§ 3. Указания за решаване на възникнали въпроси по прилагането на наредбата дава министърът на труда и социалните грижи, а контролът по приложението ѝ се осъществява от Главната инспекция по труда към Министерството на труда и социалните грижи.